

Martina Crkvenac petnaestogodišnjakinja je iz Male Trnovitice, koja ide u prvi razred 1. Gimnazije u Utrinama u Zagrebu. Ono što ju razlikuje od njenih vršnjaka je da je Martina već sad vlasnica brojnih zlatnih odličja kojima je nagrađena kao odlična plivačica. Martina od rođenja ima prekinut živac desne ruke, što uzročno na ruku djeluje tako da se ona ne razvija i ne raste, pa joj desna ruka nije u funkciji. Također, posljedično od toga ima iskrivljenje kralježnice. Doktori su ustanovili kako operacija Martini ne bi poboljšala funkciju ruke, pa se ona odmalena nosi s tim – i osvaja medalje!

Od dva mjeseca starosti Martina svakodnevno ide na terapije u Daruvar, ili u Zagreb u Klaićevu bolnicu te u KBC »Sestre Milosrdnice« zbog preporuke specijalista, a ustanovljeno je kako joj napredak bolesti usporava plivanje. Ono što usporava daljnji napredak Martinine bolesti je plivanje. Majka Milkica, koja je teško pretrpjela porod i zadobila je ozbiljna oštećenja kralježnice, zdjelice i kuka, pratila ju je redovito na terapije, i od učila ju plivati od četvrte godine. Ono što ju je iznenadilo je, kako kaže, da Martina pliva kao riba u vodi. Iako je u početku plivala samo s lijevom rukom, kasnije je učila i kraul i leđne discipline u kojima nastoji koristiti obje ruke. Ostali pacijenti s kojima je bila na terapijama bodrili su ju da se nastavi baviti plivanjem, pa je na natjecanja doista i krenula sa 10 godina, i od tada svaki dan intenzivno trenira uz pratnju svoje majke.

Martina se učlanila u Udrugu za sport i rekreaciju osoba s invaliditetom Daruvar, za koju je i plivala, a 2011. godine na prijedlog predsjednika Paraolimpijskog odbora Ratka Kovačića zbog Martininih rezultata obitelj se zauzela i osnovala Plivački klub Daruvar. S početkom odlazaka na natjecanja uslijedilo je i ozbiljno treniranje. Martinin prvi trener je bio Mladen Častek koju ju je naučio osnovama, a trening je nastavila s Danilom Ružičkom i kasnije s osobnom trenericom Brankom Bakić. Sve discipline pliva s obje ruke, osim delfina u kojem koristi samo lijevu ruku. Iako joj trening drugih disciplina više odgovara zbog zdravlja, njih pliva sporije jer joj je potrebno puno više snage i kompenzacije tijela kako bi koristila oštećenu desnu ruku.

{clgallery}images/stories/skolsko_zvono/ucenica_tjedna/2015/Svibanj/Martina_26_05/G1/{end-clgallery}

Ipak, najuspješnija je juniorka u konkurenciji u Hrvatskoj od 2010. do sada, i osvojila je mnoga zlatnih odličja. Sudjelovala je na Europskim igrama mladih 2012. i 2013. u Brnu u Češkoj gdje se okitila zlatnim medaljama. Isto tako, 2013. u Austriji osvojila je pehar i drugo mjesto. Od prošle godine bila je na mnogobrojnim natjecanjima gdje je otplivala svoje osobne rekorde na domaćim i međunarodnim konkurenciji. Prije mjesec dana otputovala je u Berlin na Otvoreno prvenstvo Njemačke gdje je nastupilo oko 600 plivača iz 42 zemlje, a u startnoj grupi na 100m prsno bila je prva. Prošli vikend bila je na Otvorenom prvenstvu Hrvatske gdje je osvojila prva mjesta na 50m i 100m, u slobodnoj i leđnoj disciplini, i dva druga mjesta na 100m u prsnoj disciplini u juniorskoj i seniorskoj konkurenciji. U međunarodnoj konkurenciji je zauzela 7., 9. i 12. mjesto.

Od upisa u srednju školu Martina trenira na bazenu Utrine za zagrebački PK Natator, gdje je trenira Ferdo Major. Kaže kako joj je najdraže priznanje ono za najuspješniju mladu nadu sporta s invaliditetom u seniorskoj konkurenciji za 2012., koju dodjeljuje Hrvatski Paraolimpijski odbor, a također se ponosi i s pet zlatnih plaketa za najuspješniju sportašicu plivačicu juniorku u seniorskoj konkurenciji za Bjelovarsko-bilogorsku županiju, koje je primila od 2010. do 2014. godine. Sanja o tome da sudjeluje na Paraolimpijskim igrama, a kako ima izvrsne rezultate i ona i obitelj se nadaju da će joj se san i ostvariti. Trenutno se priprema za dva natjecanja od kojih će se prvo održati u lipnju u Sloveniji, a drugo će biti Europske igre mladih koje se ove godine održavaju u Varaždinu u srpnju.

Teško je ne zapitati se kako Martina uz tako težak tempo treninga i natjecanja uspijeva pratiti i obavljati školske obaveze. Majka ponosno kaže kako je u osnovnoj školi uvijek bila odlikašica i sve razrede završila s prosjekom 5,0. U srednjoj školi malo ju je više dostigao tempo nastave i treninga pa uz školu koju ima od 8 do 14 sati, i treninge koji traju od 17 do 20 sati ima malo vremena za učenje pa prolazi sa vrlo dobrim. Unatoč i više nego pohvalnom školskom rezultatu, majka Milkica kaže kako Martina nije zadovoljna sobom, i htjela bi biti bolja u školi. Uvijek je bila veliki borac koji ne posustaje dok ne bude najbolja, dodaje Milkica. 1. Gimnaziju u Zagrebu je Martina sama odabrala još prije tri godine jer je blizu bazena u Utrinama, a u Sopotu je đачki dom. Sve radi sama, i samostalno odlazi i u školu i na trening. Za Zagreb se odlučila zbog lakšeg dolaska do bazena i plivanja, jer u Daruvaru nema đачkog doma, a kako u Bjelovaru bazen radi samo preko ljeta, ne odgovara joj jer ona treba cijelu godinu plivati zbog zdravlja. Rezultati su također zbog toga svaki put sve bolji, jer svaki dan trenira, a ujedno i ne gubi na vrijeme na vožnju, kao ranije odlaskom u Daruvar što je uključivalo 40 kilometara vožnje u oba smjera svakodnevno.

Vrijedna učenica, sportašica, vječni i bezuvjetni borac te vlasnica zlatnih medalja

Autor Marija Kukučka

Utorak, 26 Svibanj 2015 15:04 - Ažurirano Utorak, 26 Svibanj 2015 15:09

Martina već planira i upis na fakultet. Iako joj je prva želja bila studirati engleski jezik i predavati u školi ili biti turistički vodič, njena majka kaže kako sad postupno mijenja mišljenje i želi studirati pravo. Mi joj od sveg srca želimo uspjeh i akademskom i sportskom životu!